

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

04 noiembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Elena Covalenco,
Judecători Iurie Diaconu, Liliana Catan, Nadejda Toma,
Petru Moraru,

judecând în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul în anulare împotriva sentinței judecătorești Drochia din 18 decembrie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05 februarie 2014, declarat de avocatul Alexandru Covdii, în numele inculpatului

Danilescu Marin Constantin, născut la 01 mai 1982, originar și locuitor al or. Drochia, str. A. Russo 31, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.

	<i>Termenul de examinare a cauzei</i>
<i>în instanța de fond:</i>	<i>03 ianuarie – 18 decembrie 2012,</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>15 ianuarie 2013 – 05 februarie 2014,</i>
<i>în instanța de recurs</i>	
<i>în anulare:</i>	<i>23 iulie – 04 noiembrie 2014.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătorești Drochia din 18 decembrie 2012, adoptată în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției, Danilescu Marin a fost condamnat în baza art. 264 alin. (4) Cod penal la 4 ani și 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani, și în baza art. 266 Cod penal la 1 an închisoare.

Conform art. 84 Cod penal, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, i-a fost suspendată condiționat executarea pedepsei cu închisoare pe un termen de probă de 4 ani.

De la Danilescu M. s-a încasat în beneficiul lui Railean Ana prejudiciul material în sumă de 67.850 lei și prejudiciul moral în mărime de 60.000 lei.

2. În fapt, instanța de fond a constata că la 26 august 2011, în jurul orelor 00.35, Danilescu M., fiind în stare de ebrietate alcoolică și conducând autocamionul de model „Renault Master”, număr de înmatriculare DRAP 289, pe str. Ghica Vodă, or. Drochia, din direcția s. Țarigrad spre or. Drochia, a tamponat pietonul Railean Eduard, a.n. 1988, care mergea pe acostamentul din partea dreaptă în aceeași direcție. În rezultat, i-a fost provocată traumă toraco-abdominală închisă cu lezarea splinei și a lobului drept a ficatului, fractura închisă a ambelor oase a gambei stîngi în treimea medie, excoriații multiple a cutiei toracice pe ambele părți, care constituie vătămări corporale grave, soldate cu decesul victimei, după care a părăsit locul accidentului rutier.

Instanța a reținut că inculpatul și acuzatorul de stat au încheiat un acord de recunoaștere a vinovăției, acceptat de instanța de judecată.

Dat fiind că vina inculpatului este dovedită deplin, instanța a încadrat acțiunile lui în baza art. 264 alin. (4) și art. 266 Cod penal, ca încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a provocat din imprudență decesul unei persoane, săvârșită în stare de ebrietate, și părăsirea locului accidentului rutier.

La stabilirea pedepsei instanța a ținut cont că inculpatul s-a căit sincer de cele comise, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, că întreține doi copii minori, că nu are antecedente penale, concluzionînd posibil de a-i aplica prevederile art. 90 Cod penal.

La determinarea prejudiciului material instanța a indicat că urmează a fi luate în considerație doar sumele achitate, urmînd a fi exclusă suma de 31.320 lei neachitată pentru monument.

La determinarea prejudiciului moral, instanța de judecată a luat în considerație suferințele psihice ale succesului părții vătămate și consecințele acestora, considerînd că suma solicitată, de 100.000 lei, este una excesivă.

3. Procurorul a declarat recurs ordinar, solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 264 alin. (4) Cod penal la 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani, și în baza art. 266 Cod penal la 1 an închisoare.

Conform art. 84 Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 6 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Recurentul a invocat că instanța a aplicată inculpatului o pedeapsă prea blîndă în raport cu consecințele faptei, caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii, personalitatea făptuitorului, motivele ce au condus la încălcarea legislației și circumstanțele care agravează ori atenuază responsabilitatea.

Comportamentul lui în timpul urmăririi penale și a examinării judiciare, în special faptul că a fost adus silit în mod repetat la ședințele de judecată, nu poate fi

interpretat ca o căință sinceră și contribuire activă la descoperirea infracțiunii - circumstanță atenuantă pusă la baza sentinței de condamnare.

Instanța nu a luat în considerație urmările prejudiciabile - infracțiunea a avut drept consecință decesul unei persoane, a unui tânăr care făcea parte dintr-o familie monoparentală și care era unicul copil în familie, crescut și educat numai de mama. Deci, a fost distrusă o familie.

Comiterea infracțiunii respective a avut o rezonanță socială sporită în societate. Inculpatul a comis infracțiunea fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și a părăsit locul accidentului rutier.

Deși, infracțiunea de încălcare a regulilor de circulație rutieră este comisă din imprudență, cea de-a doua infracțiune - părăsirea locului accidentului rutier, este intenționată, ceea ce agravează cu mult pedeapsa pentru faptele comise.

Prejudicial material și moral cauzat prin infracțiune nu a fost recuperat benevol de inculpat. Succesorul părții vătămate consideră că numai închisoarea va fi o pedeapsă adecvată faptelor comise.

Prin suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii, pedeapsa penală nu va atinge scopul de corectare și de prevenire a comiterii de noi infracțiuni analogice, atît de inculpat cît și de ceilalți conducători ai mijloacelor de transport.

3.1. Succesorul părții vătămate Railean Ana la fel a declarat recurs ordinar, solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărîri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă mai aspră și să fie admisă integral acțiunea civilă.

Apelanta a invocat că pedeapsa aplicată inculpatului este prea blîndă.

Instanța de judecată a încasat doar 39.522 lei din suma de 62.647 lei care a solicitat-o, necătînd la faptul că inculpatul a recunoscut integral acțiunea materială, iar toate cheltuielile au fost dovedite în ședința de judecată.

La fel, ea a solicitat compensarea prejudiciului moral în sumă de 100.000 lei, pe cînd instanța a încasat neîntemeiat doar suma de 60.000 lei.

Aplicarea art. 90 Cod penal este nefondată, deoarece lipsesc circumstanțe excepționale pe caz și inculpatul a comis infracțiunea fiind în stare de ebrietate alcoolică.

4. Potrivit deciziei Curții de Apel Bălți din 05 februarie 2014, ambele recursuri au fost admise, casată parțial sentința, rejudecată cauza și adoptată o nouă hotărîre.

Danilescu M. a fost condamnat în baza art. 264 alin. (4) Cod penal la 4 ani și 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani, și în baza art. 266 Cod penal la 1 an închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, de la reținere.

În rest sentința a fost menținută.

Instanța de apel a indicat că inculpatul, fiind legal citat, în ședința instanței de recurs nu s-a prezentat. Astfel, i-a fost aplicată măsura preventivă sub formă de arest și anunțat în căutare.

Instanța de fond, la stabilirea pedepsei inculpatului, nu a luat în considerație urmările prejudiciabile grave - infracțiunea a avut drept consecință decesul unei persoane.

Inculpatul a comis un cumul de infracțiuni, infracțiunile fiind comise în stare de ebrietate alcoolică. Infracțiunea de părăsire a locului accidentului rutier este o infracțiune intenționată, ca rezultat inculpatul a lăsat partea vătămată fără ajutorul necesar.

Prejudiciul material și moral cauzat prin infracțiune nu a fost recuperat benevol de către inculpat.

Inculpatul, la urmărirea penală a recunoscut parțial vinovăția sa declarînd că nu a fost în stare de ebrietate în momentul cînd conducea automobilul și doar ulterior acesta a încheiat acord de recunoaștere a vinovăției în instanța de judecată.

Astfel, comportamentul lui în timpul judecării cauzei, în special faptul că el se ascunde de judecată, fiind anunțat în căutare, nu poate fi interpretat ca o căință sinceră.

Succesorul părții vătămate întemeiat a solicitat aplicarea unei pedepse mai aspre inculpatului, deoarece ultimul nu i-a achitat prejudiciul suportat și, după comportamentul lui, nu se deduce că el a conștientizat cele săvîrșite.

Deci, instanța de fond nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal și pripit a ajuns la concluzia despre aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal față de inculpat. În cadrul examinării cauzei, inculpatul s-a eschivat de la prezentarea în instanța de recurs, din informația prezentată s-a constatat că el a părăsit teritoriul R. Moldova, se eschivează de la răspunderea penală, de aceea reeducarea acestuia este posibilă doar fiind izolat de societate, prin stabilirea pedepsei cu închisoarea.

Totodată, sentința în latura civilă este întemeiată. Instanța de fond corect a admis parțial acțiunea civilă, doar privind cheltuielile material suportate la moment. Este întemeiată și soluția referitor la suma prejudiciului moral încasat, ținîndu-se cont de suferințele psihice ale succesorului părții vătămate.

5. În temeiul art. 466 Cod de procedură penală, hotărîrile judecătorești au devenit irevocabile.

6. La 03 iulie 2014, avocatul Alexandru Covdii a declarat recurs în anulare în numele condamnatului, în care solicită casarea hotărîrilor adoptate și „rejudecarea cauzei”.

Recurentul a invocat că infracțiunea prevăzută de art. 266 Cod penal face parte din categoria celor ușoare.

La data de 26.08.2013 a expirat termenul de prescripție tragerii la răspundere penală, deoarece, conform art. 60 Cod penal, persoana se eliberează de răspundere penală dacă din ziua săvîrșirii infracțiunii au expirat 2 ani.

În cazul dat, instanța de recurs urma să dispună eliberarea condamnatului de la răspundere penală pentru săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 266 Cod penal, însă nu a făcut aceasta.

7. Judecînd recursul nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 6 pct. 44), art. 22 alin. (3), art. 452 alin. (1), art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare de către apărător în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată. Viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată, se consideră încălcarea esențială a drepturilor și a libertăților fundamentale ale omului. Hotărârea judecătorească definitivă, împiedică reluarea examinării procesului penal în privința aceleiași persoane pentru aceeași faptă, cu excepția cazului în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea pronunțată.

Sub acest aspect, se reține că instanța de recurs a comis următoarea eroare de drept.

Danilescu M. a fost condamnat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 266 Cod penal, care a avut loc la 26 august 2011.

Însă, conform prevederilor art. 16 alin. (2), 60 alin. (1) lit. a), 389 alin. (4) pct. 3) Cod penal, infracțiuni ușoare se consideră faptele pentru care legea penală prevede în calitate de pedeapsă maximă pedeapsa închisorii pe un termen de pînă la 2 ani. Persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii a expirat 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare. Sentința de condamnare se adoptă cu liberarea de răspundere penală în cazurile expirării termenului de prescripție.

Sanțiunea art. 266 Cod penal prevede pedeapsă cu amendă în mărime de la 200 la 500 unități convenționale, sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 2 ani.

Astfel, deoarece la data adoptării deciziei de către instanța de recurs, adică 05 februarie 2014, era expirat termenul de 2 ani, instanța urma să libereze condamnatul de pedeapsă aplicată pe art. 266 Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție tragerii la răspundere penală.

Temeiuri pentru suspendarea curgerii prescripției pe caz nu există. Or, potrivit deciziei Curții Supreme de Justiție din 26 septembrie 2013, încheierea Curții de Apel Bălți din 30 august 2013, despre căutarea inculpatului și aplicarea față de el a arestării preventive, a fost casată, deoarece ultimul nu s-a prezentat în ședința instanței de apel pe motive de boală.

Potrivit art. 3 alin. (1), 75 alin. (1) Cod penal, nimeni nu poate fi supus unei pedepse penale, decît în strictă conformitate cu legea penală. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod.

Nerespectarea prescripțiilor de drept nominalizate prezintă o încălcare esențială a drepturilor inculpatului în aspectul pedepsei aplicate, de natura unui viciu fundamental, care a afectat hotărârile contestate și care generează temeinicia recursului în anulare declarat.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța admite recursul, casează parțial hotărârea atacată, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situația condamnatului.

Prin urmare, recursul în anulare de pe rol este pasibil admiterii, cu casarea

parțială a hotărîrilor irevocabile contestate, rejudecării cauzei în partea vizată și pronunțarea unei noi hotărîri cu liberarea condamnatului de pedeapsa aplicată în baza art. 266 Cod penal, în legătura cu expirarea termenului de prescripție.

Totodată, condamnarea lui Danilescu M. în baza art. 264 alin. (4) Cod penal la 4 ani și 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani, se va menține, dar cu dispunerea executării în penitenciar de tip deschis, dat fiind că, potrivit art. 72 Cod penal, în penitenciare de tip deschis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracțiuni săvârșite din imprudență.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Admite recursul în anulare declarat de avocatul Alexandru Covdii, casează parțial sentința judecătorei Drochia din 18 decembrie 2012 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05 februarie 2014, în partea privind condamnarea lui Danilescu Marin Constantin în baza art. 266 Cod penal la 1 an închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, și aplicării prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărîre în partea dată.

Conform art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penală, Danilescu Marin Constantin se liberează de pedeapsa aplicată în baza art. 266 Cod penal, în legătura cu expirarea termenului de prescripție, potrivit art. 60 Cod penal.

Danilescu Marin Constantin se consideră condamnat în baza art. 264 alin. (4) Cod penal la 4 ani și 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip deschis, de la reținere.

În rest, hotărîrile contestate se mențin.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 18 noiembrie 2014.

Președinte

Elena Covalenco

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Nadejda Toma

Petru Moraru